

птянина. Прекъсването на очерователната опъзи мелодія му са виждаше като светотатство; омайването и удивленіето въ единъ мигъ обладахъ впечатителный му характеръ, чувствителната му Гръцка натура, задрямалыгъ страсти на младото му сърце. Той съдъше на стола си съ отворены уста, съ ненасытны очи, а около него гласове пріятны и мелодически като гласоветъ които събудихъ Психея въ царовището на Любовта, пѣяхъ слѣдующата пѣсень.

СЛАВОСЛОВІЕ НА ЛЮБОВТА.

Тамъ дѣто Кифисосъ струи
Водытъ си прозрачны, чисти,
Тамъ дѣто тихыйтъ Зефиръ
Люльи зелены горскы листы,
Тамъ пѣй тайнственны пѣсни
На любовта светото птиче.

Цвѣтъжъ цвѣтъята ароматъ
Посрѣдъ горы, лѣкы зелены,
Изъ срѣдъ земныя този знакъ
Великолѣпнытъ тополи
Поематъ тамъ отъ небеса
Величественната Циприда.

И съ клонче миртово въ рѣка
Русалкытъ хоро игражтъ,
Отъ Пановата пещера
Отъ лѣснытъ русы богыни
Тамъ усладителна ечи
На Любовта хвалебна пѣсень.

«Первопрестолень азъ съмъ богъ
Боговетъ азъ заповядамъ,
На свѣий на земята родъ
Обилны добринны раздавамъ,
Единъ мой смѣхъ — и този свѣтъ
Лицето си расхубавява.

Звѣздытъ чествятъ мойта мощь,
Смѣе са спичко що допирамъ,
Зората изъ-подъ тъмна ноць
Съ цалувка сладка я раздигамъ,
И сѣка тварь и цѣлый миръ
Азъ зиждѣ, пазѣ, съживявамъ.

И хранѣжъ еъ огънь плодovitъ